

اثر بخشی درمان وجودی بر افزایش سلامت روان زنان رها یافته از سرطان سینه ساکن در شهر نجف آباد

اطهر آزادی^۱، فاطمه جوادزاده شهشانی^۲

۱- گروه مشاوره توانبخشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، ایران

۲- گروه مشاوره توانبخشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، ایران

چکیده: مقدمه: اکثر بیماری‌ها به خصوص بیماری‌های صعب‌العلاج و ناتوان‌کننده، مشکلات روانی بسیاری را به همراه دارند. بیماران رها یافته از سرطان سینه به سبب مشکلات و مصائبی که در طی روند درمانی با آن مواجه بودند اغلب سلامت روان پایینی دارند. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان وجودی بر افزایش امید به زندگی و سلامت روان زنان رها یافته از سرطان سینه ساکن در شهر نجف‌آباد انجام پذیرفت. **روش بررسی:** روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون/پس‌آزمون با گروه کنترل و آزمایش است. جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان رهایافته از سرطان سینه شهر نجف‌آباد در بهار و تابستان سال ۹۷ بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۶ نفر از زنانی که دوره‌های درمان جراحی، شیمی‌درمانی و پرتودرمانی را گذرانده و در حال مصرف داروی تاموکسیفن بوده و ۵-۳ سال از آخرین مرحله درمان ایشان گذشته بود در دو گروه آزمایش و کنترل (۱۸ نفر در هر گروه) قرار گرفتند. ابزار پژوهش پرسشنامه چک لیست نشانه‌های اختلالات روانی SCL-25 بود. سپس بسته آموزش مداخله‌ی درمان وجودی به شیوه گروهی طی ۱۰ جلسه‌ی مشاوره‌ای هفته‌ای (۱۰۰ دقیقه‌ای) روی گروه آزمایش اجرا شد. **یافته‌ها:** یافته‌ها نشان داد زنانی که مداخله‌ی درمان وجودی گروهی را دریافت کرده بودند میزان سلامت روان آنان افزایش یافته بود ($p < 0/05$). **نتیجه‌گیری:** نتایج حاصل از این تحقیق بیانگر اثربخشی رویکرد درمان وجودی در سلامت روان زنان رها یافته از سرطان سینه بود. **واژگان کلیدی:** درمان وجودی، زنان رها یافته از سرطان سینه، سلامت روان.